Redagavo: Ramunė Lūžaitė (1997.10.29)

Įstatymas paskelbtas: Žin., 1994, Nr.51-951

Neoficialus įstatymo tekstas

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. I-1316, 96.04.30, Žin., 1996, Nr. 46-1111 (96.05.17)
LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSULINIO MOKESČIO ĮSTATYMO 8 IR 9 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1996 metų liepos 1 dienos.

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. VIII-444, 97.10.14, Žin., 1997, Nr.97-2441 (97.10.29)
LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSULINIO MOKESČIO ĮSTATYMO 6 STRAIPSNIO PAPILDYMO

*** Pabaiga ***

KONSULINIO MOKESČIO ĮSTATYMAS

1994 m. birželio 23 d. Nr.I-509
Vilnius

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas reglamentuoja konsulinio mokesčio ėmimą už Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Konsulinio departamento, Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų užsienyje teikiamas konsulines paslaugas, atliekamus notarinius veiksmus ar išduodamus juridinę galią turinčius dokumentus.

Konsulinis mokestis imamas remiantis Lietuvos Respublikos sutartimis su kitomis valstybėmis, šiuo įstatymu, Lietuvos Respublikos notariato įstatymu.

2 straipsnis. Mokesčio mokėtojai

Konsulinį mokestį moka užsienio ir Lietuvos Respublikos juridiniai asmenys, užsienio valstybių piliečiai ir Lietuvos Respublikos piliečiai, asmenys be pilietybės už Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministerijos Konsulinio departamento, Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų užsienyje jiems teikiamas konsulines paslaugas, atliekamus notarinius veiksmus ar išduodamus juridinę galią turinčius dokumentus.

3 straipsnis. Mokesčio objektas

Konsulinis mokestis imamas už:
1) pasų išdavimą;
2) civilinės būklės aktų įforminimą ir dokumentų išdavimą;
3) vizų išdavimą, pratęsimą ir emigracijos bei imigracijos dokumentų įforminimą;

4) pilietybės dokumentų įforminimą ir išdavimą;
5) dokumentų pareikalavimą iš Lietuvos Respublikos įstaigų, dokumentų legalizavimą;
6) atliekamus notarinius veiksmus ir konsulines paslaugas globos, rūpybos, teisės į palikimą bei kitais turtiniais klausimais;
7) kitas konsulines paslaugas, nustatytas valstybiniuose susitarimuose, Lietuvos Respublikos įstatymuose ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimuose.

4 straipsnis. Mokesčio tarifai

Konsulinio mokesčio tarifus iki 1998 m. sausio 1 d. nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Nuo 1998 metų konsulinio mokesčio tarifus tvirtina Lietuvos Respublikos Seimas.

5 straipsnis. Mokesčio tikslinimas pariteto pagrindais

Lietuvos Respublikos Vyriausybė turi teisę pariteto pagrindais padidinti, sumažinti arba panaikinti konsulinį mokestį už vizas, dokumentų pareikalavimą ir jų legalizavimą užsienio valstybių juridiniams ir fiziniams asmenims, atsižvelgdama į tai, kokio dydžio mokestį šios valstybės ima iš Lietuvos Respublikos juridinių ir fizinių asmenų.

6 straipsnis. Mokesčio lengvatos

Konsulinis mokestis neimamas už:
1) Lietuvos Respublikos diplomatinių pasų išdavimą ir įforminimą;
2) vizų išdavimą užsieniečiams, turintiems diplomatinius pasus, pariteto pagrindais;
3) vizų išdavimą ir pratęsimą užsieniečiams, vykstantiems į Lietuvos Respubliką dalyvauti Respublikos Prezidento, Seimo, Vyriausybės, ministerijų ir kitų valstybės institucijų organizuotuose oficialiuose susitikimuose, teikti labdarą bei organizuotą pagalbą Lietuvai arba su Raudonojo Kryžiaus misija, taip pat tarptautinių organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika, atstovams;
4) vizų išdavimą vaikams iki 16 metų;
5) vizų išdavimą užsieniečiams, vykstantiems vieną kartą per metus lankyti šeimos narių kapų, esančių Lietuvos Respublikos teritorijoje, kai pateikiamas oficialiai patvirtintas dokumentas;
6) vizų išdavimą užsieniečiams, vykstantiems lankyti sunkiai sergančio šeimos nario ar artimo giminaičio, kai pateikiamas oficialiai patvirtintas dokumentas;
7) vizų išdavimą sunkiai sergantiems užsieniečiams arba užsieniečiams, kuriems reikalinga skubi medicinos pagalba, kai pateikiami dokumentai, išduoti atitinkamos organizacijos ir patvirtinantys būtinumą nurodytiems asmenims skubiai vykti į Lietuvos Respublikos teritoriją;
8) vizų išdavimą užsieniečiams, lydintiems šio straipsnio 7 punkte nurodytus asmenis, kai pateikiamas dokumentas, patvirtinantis tokio lydėjimo būtinumą;
9) vizų išdavimą užsieniečiams, vykstantiems į šeimos nario arba artimo giminaičio laidotuves, kai pateikiama patvirtinta telegrama;
10) norinčių imigruoti asmenų iki 18 metų prašymų imigruoti per teisėtus atstovus įforminimą;
11) dokumentų, susijusių su alimentų išieškojimu, pareikalavimą ir legalizavimą;

12) įvairių dokumentų baudžiamosioms byloms, teismo išduodamų dokumentų pareikalavimą (jeigu jų pareikalauja valstybių, su kuriomis Lietuvos Respublika yra pasirašiusi sutartis dėl teisinės pagalbos, valstybės institucijos ar piliečiai ir tose sutartyse tokia lengvata numatyta) ir jų legalizavimą;

13) konsulines paslaugas jūrų laivų, lėktuvų bei kitų Lietuvos Respublikos transporto priemonių ekipažo narių bei keleivių turtui, likusiam jiems mirus, apsaugoti;

14) konsulines paslaugas aptarnaujant Lietuvos Respublikos žvejų ir prekybos laivus, taip pat lėktuvus, išskyrus protestų arba jiems analogiškų dokumentų surašymą;

15) vizų išdavimą asmenims, kurių teisės atkurtos pagal Lietuvos Respublikos įstatymą "Dėl asmenų, represuotų už pasipriešinimą okupaciniams režimams, teisių atstatymo" (Žin., 1990, Nr.14-386; 1995, Nr.85-1915, Nr.94-2086; 1996, Nr.67-1603, Nr.119-2273), pateikusiems atitinkamą pažymėjimą;

16) vizų išdavimą lietuvių kilmės asmenims, pateikusiems Pasaulio lietuvių bendruomenės kraštų bendruomenių arba Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių ar konsulinių įstaigų užsienio valstybėse pareigūnų išduotus Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos patvirtintos formos pažymėjimus;

17) specialiųjų vizų išdavimą užsieniečiams, atvykstantiems dirbti pedagoginį darbą Lietuvos Respublikos aukštosiose, aukštesniosiose, profesinėse ir bendrojo lavinimo mokyklose;

18) asmens grįžimo pažymėjimo išdavimą asmenims, kurie dėl svarbių priežasčių (nelaimingas atsitikimas, liga, nukentėjimas nuo nusikaltimo) negali sumokėti konsulinio mokesčio, pateikusiems oficialiai nukentėjimo faktą patvirtinantį dokumentą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. VIII-444, 97.10.14, Žin., 1997, Nr.97-2441 (97.10.29)

7 straipsnis. Mokesčio mokėjimas

Konsulinis mokestis turi būti sumokėtas prieš teikiant konsulines paslaugas ar atliekant notarinius veiksmus.

Konsulinio mokesčio sumokėjimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

8 straipsnis. Mokesčio grąžinimas

Sumokėtas konsulinis mokestis grąžinamas:

1) kai sumokėta daugiau mokesčio negu reikia pagal įstatymą;

2) kai atsisakyta kreiptis dėl konsulinių paslaugų ar notarinių veiksmų atlikimo.

Konsulinis mokestis grąžinamas, jeigu prašymas dėl jo grąžinimo valstybinei mokesčių inspekcijai pateiktas per Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme nustatytą terminą.

Konsulinio mokesčio grąžinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. I-1316, 96.04.30, Žin., 1996, Nr. 46-1111 (96.05.17)

9 straipsnis. Mokesčio ėmimo kontrolė

Konsulinio mokesčio ėmimą kontroliuoja Valstybinė mokesčių inspekcija.

Klaidingai paimtas arba nepaimtas konsulinis mokestis išieškomas iš įstaigos, dėl kurios kaltės mokestis buvo paimtas

klaidingai arba visai nepaimtas, Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. I-1316, 96.04.30, Žin., 1996, Nr. 46-1111 (96.05.17)

10 straipsnis. Mokesčio įskaitymas į biudžetą

Konsulinis mokestis įskaitomas į valstybės biudžetą.

11 straipsnis. Baigiamosios nuostatos

Lietuvos Respublikos konsulinio mokesčio įstatymas įsigalioja nuo 1995 m. sausio 1 dienos.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 1994 m. lapkričio 1 d. nustato konsulinio mokesčio tarifus, mokėjimo ir grąžinimo tvarką.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS ALGIRDAS BRAZAUSKAS